

INTERJU

Érzelmek hullámvásútján

NÉMETH ANDREA »

■ Jól néz ki! – böktem ki, amikor téglavörös nadrágban, sötétkék pulóverben, láthatóan kisimult arccal, széles mosolyal köszöntött.

Amikor a játékosok abbahagyják a sportpályafutásukat, meghíznak, amikor az edzők, lefogynak... De azért annyira nem vagyok jól. Az utóbbi időben temetést szerveztem, búcsúmeccset, s most, hogy vége, nincs több racionális teendő, most jön a neheze. Most döbbenek rá a hiányra, most ismerem fel, mekkora az ūr, amit Fűzy Ákos és Tápoli Péter elvesztése okoz. De beszélnem kell róluk, akármelyik sajtóorgánumtól is keresnek, az emlékük megörzése miatt.

■ Mennyire változott meg a kosárlabda és bármilyen más elfoglaltság aránya az életében?

Amíg az élsportban dolgoztam, sokszor úgy éreztem, vendég vagyok a saját életemben. Kalitkába voltam zárva, igaz, aranykalitkába. Az edzői munkának megvolt a maga ritmusa, az

utazásokkal, edzésekkel, meccsekkel, de volt szabadnapom. Most nincs szabadnap, nincs kiszámítható ritmus, rengeteg futkosok, tárgyalok, tanulok, még cégeknek is tartok tréningeket – és élvezem!

■ Mit tanul?

A doktori disszertációt készíttem a Pécsi Tudományegyetemen. A tudomány a tapasztalat rendszerezése – s most van időm rá, hogy az edzőként megélteket letisztázam. Doktor Bódis József rektor úr a témavezetőm és doktor Cziráki Attila egyetemi docens, a pécsi szívgyógyászati klinika oktatási igazgatóhelyettese. Óriási fejlődésen mentem keresztül: hétnyolc ével ezelőtt még a szövetségi kapitányi beszámolóimat is kézzel írtam, s megkértem valakit, hogy gépelje le, most exceltáblázatot készíték, beszűrok, kiemelek, rendszerezek, s ha nem tudok valamit, hívom Laci fiamat, aki decemberben lesz tizenhat éves. Hatalmas anyagot rendszereztem, s miután a legjobb helyeken, a legjobbakról tanulhattam, talán érdemes lesz kiadni könyvalakban.

■ Ami óta kétezer-tizenkettő decemberében a szövetség

felmentette a férfiválogatott szövetségi kapitányi posztjáról, s klubedzői munkát sem végez, van ideje visszanézni, a megélteket átértékelni?

Mi, edzők, lúzerek vagyunk. Ha kikapunk, olyan mélységeket élünk át, mint senki, és minden van mélyebb. Ha nyerünk, senki sem kérdezi meg, mekkora árat fizettünk a sikerért. Az a sorsunk, hogy végighallgassuk, amint valaki elmagyarázza nekünk, mekkora hülyék vagyunk. Klubvezető, menedzser, játékos, játkvezető, szurkoló, újságíró.

■ Ez elég pesszimistán hangzik...

Nem, csak másként. Korábban semmi más nem volt fontos, csak az, hogy legyőzzük az ellenfelet. Csak azért nem öltük meg, mert nem engedték a szabályok. Ma már úgy látom, nem ez a fontos, máshogy is lehet teljesíteni. És nem a sikerről beszélek konkrétan, hanem a boldogságról. Az én utam most az akadémiai út, ami nagyon rögös, nagyon nehézkes, de vállalható.

■ A Péccsel, a Szpartak Moszkvával, a Fenerbahcéval elért sikerek után, azt követően, hogy egyetlen magyar szakemberként a női és a férfi kosárlabda-válogatottnak is szövetségi kapitánya

volt, azt mondja, hogy kielégítí a két-ezer-tizenegyben létrehozott Rátgéber Akadémia szakmai vezetése?

Rengeteg minden rendbe tettem az életemben, például a vérnyomásomat és a vérképemet. Sokat fejlődtem az önismeret terén. Az öntanulmányozás az egyik legjobb szakmai továbbképzés. Edzőként a legfontosabb feladataknak a jó csapatüzem megeremelését éreztem. Mert a jó csapatüzem segít abban, hogy stresszhelyzetben pluszenergiát nyerj, önbizalmat meríts, s ezek pedig abban segítenek, hogy meg tudd hozni a helyes döntést. Visszatekintve, pontosan emlékszem, mikor döntöttem rosszul, mit kellett volna másként csinálnom. De én nem múlt nélküli, varázstüresre kerültém ezekre a posztokra. Apám jugoszláv szövetségi kapitány volt, anyám kicséres bajnok kosárlabdázó. Apám egy újvidéki általános iskola két tagozatából, az A- és B-osztályból kinevelt nyolc későbbi jugoszláv válogatott játékost, közöttük az édesanyám. A régi, Nagy-Jugoszláviában én tőlük tanulva jártam végig a szamárlétrát, többszörös bajnok voltam az utánpót-láscsapataimmal. Miért mondtam ezt el?

■ Miért?

Mert itt sokan úgy beszélnek az utánpót-lás-nevelsről, hogy egy kismacsát sem neveltek még fel. A mostani magyarországi sportági akadémiákhöz hasonló sportiskolák már huszonöt éve léteztek és működtek Jugoszláviában, csak más néven, talán kicsit másként. Azért van pofám erről beszélni, mert én ezen végigmentem, s aztán felnőtt szintre érve a klubjámmal teljesítettem. Több játékost neveltem a WNBA-nek. Tuvics Szlobodánkának például én tartottam az első edzését tízéves korában. Aztán tizenöt évesen nálam mutatkozott be az NB I-ben, a felnőtpályafutását is nálam kezdte Pécsen. S innen került a WNBA-be. Az első edzéstől a WNBA-ig! Több mint ötven játékosom futott be nemzetközi pályafutott.

■ Látszólag nem idevágó téma, de hal-lottam Rock and roll star című, legújabb számát.

Hol? Még csak kétszer játszottuk.

■ Az MR2-Petőfi Rádió Kultúrfitness című adásában a Kicsiillag zenekar zá-márdi koncertje előtt beszélt arról a Kos-suth-díjas Lovasi András, hogy Rátgéber „másfél év alatt kicsisolt gyémántként” szöveget és zenét szerzett a dalhoz, melyhez szerényen csak annyit fűzött: „Megírtam az évszázad slágerét.” Nem ezt mondtam...

■ Hanem?

Hogy megírtam a kétezer-tizennégyes Eurovíziós Dalverseny győztes számát.

■ Ja, az más!

Nézze, mint minden nagy művésznek, nekem is kész a nagy trilógiam. Nekem András a műzsám, s három dalom ment át az ō szigorú rostaján. De ez nem azt jelenti, hogy csak ennyit írtam... A korábbi kettő közül a Russian in the school például eredetileg teljesen más szöveggel. Sózsák címmel készült el, de András képes volt lecerélni az ō már kész, magyar szövegét az enyémre. A másik, a Fishing on Orfű című dalból később egy egész kulturális rendezvény nőtt ki.

■ És a harmadik, a Rock and roll star?

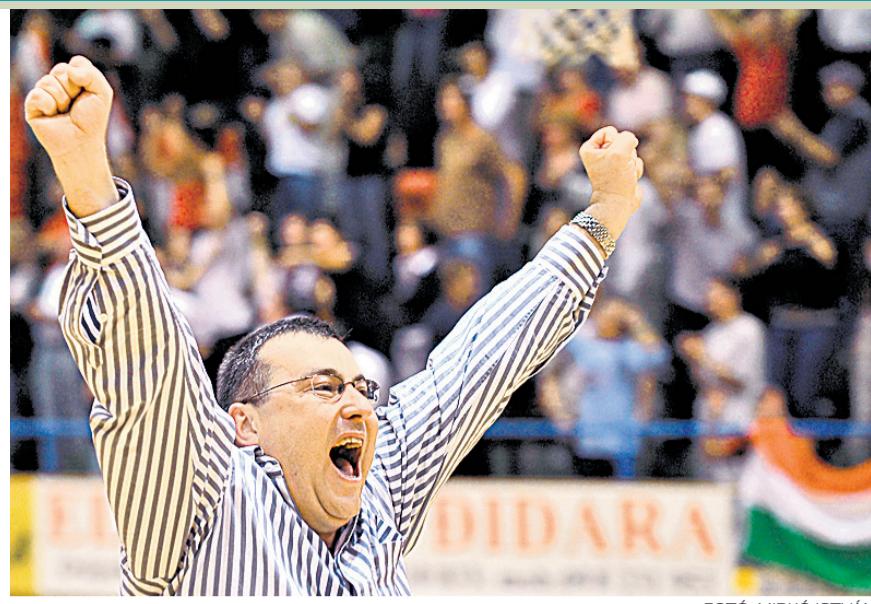
Ez András szerelmi életéről szól. Erről a témáról még senki sem írt – szex és rock and roll, egyfajta forradalmi újítás. Sokat kell próbálkozni, hogy Andrásnak egy dal megfeleljen, rengeget írtam a kukának.

■ Az ironikus angol-szöveg refrénjét úgy értel-

RÁTGÉBER LÁSZLÓ

Elvileg könnyű vele interjút készíteni. Jó a beszélőkéje, remek a humora, markáns a véleménye, legyen szó akár sportról, művészetről, tudományról, filozófiáról. Gyakorlatilag nagy kihívás vele interjút készíteni. A laza beszélgetést az interjú medrébe terelni. Főként ha az ember ragaszkodik bizonyos kérdések feltételéhez. Én két gépelet oldalnyi kérdéssel készültem, jó, ha kettőre közülük. De az együtt töltött másfél óra alatt végigságuldottunk az érzelmek hullámvásútján, a felfoghatatlan veszeségtől, gyásztól, haláltól a siker és a boldogság közötti különbségen át az élet értelméig. Megrendültünk, röhögünk, énekelünk, elmélkedünk, bosszankodunk.

FOTÓ: MIRKÓ ISTVÁN

meztem: „ez mind legyen meg, mielőtt meghalok!”

Az enyém kell hogy legyen, mielőtt meghalok. Már mint András. Egy lány éneklte Andrásnak, hogy mennyire szerelmes belé, aztán a végére kiderül, nála már csak Kiss Tibit szereti jobban...

■ **Van valami, amit el akar érni, mielőtt meghal?**

Hogy amit elkezdtem a Rátgéber Akadémián, be tudjam fejezni. S hogy álljon a munkacsarnok Pécsen. Mert minőségi létesítmény nélkül az akadémia nem működik. Az egész mutatvány, amit utánpótlás-nevelésnek hívunk, három lábon áll. Tömegesítés, létesítményfejlesztés, minőség. Ha nincs meg minden a három, akkor nincs mit tenni – az eddigi középszerűség marad. Én olyan emberek mellett nöhettem fel, s később olyanokkal sörözhettem, aikik a kosárlabdában rendkívül eredményesek voltak. Úgyhogy én Euroligát akartam nyerni. Amikor kétezer-kilencben a Szpartak Moszkvával sikerült, megváltozott a gondolkodásom. Úgy éreztem, Sabtaj nem bánik velem úgy, ahogy megértem. (Sabtaj von Kalmánovics, a moszkvai női kosárlabdaklub tulajdonosa.) Hét hónappal az Euroliga-győzelem után hazajöttettem. Nem láttam át jól a helyzetet: neki akkor már nagyságrendekkel nagyobb gondjai voltak, mint a kosárlabdacsapat. Három nappal később lelőttet... Ha maradok, abban a szezonban is megnyerhettem volna az Euroligát. De az edzői becsületemet megmentettem, nincs bajom magammal. A Fenerbahcéval annak ellenére megnyertük a török bajnokságot, hogy Diana Taurasit doppingügybe kevertek. Amikor Taurasi ügye kirobbant, 14–0-s mérleggel, veretlenül álltunk az Euroligában. És nemek lett igazam abban is, hogy Taurasi tiszta volt.

■ **Nem vagyik hasonló klubokhoz?**

Ezek után nagyon nehéz. A férfiválogatott vezetése teljesen másfajta kihívás volt, úgy gondoltam, az az ügy mindenkinél fontos. Mégsem támogattak elég. Egy edző, aki nekinek nincs háttere, nem lehet sikeres. Tudom, hogy többé nem fogok abba a pozícióba kerülni, de higgyék el, ez nem csak az én veszteségem. A nemrég zároló szlovéniai Európa-bajnokság igazolta, hogy a csoportunkból továbbjutók milyen minőséget képviseltek. A horvátok negyedikek, az ukránok hatodikak lettek – egymással játszottak a negyeddöntőben –, s mindenkiten kijutottak a világbajnokságra. Újból végignézem az ellenük lejátszott meccseinket, nincs okunk szégyenkezésre.

■ **Kíséri még az osztrákok elleni, schwechati vereség?**

Nem azon a meccsen úszott el – s azóta kiderült, hogy annál is van mélyebb. Ukrainában öt ponttal vezettünk két perccel a meccs vége előtt, mégsem tudtunk nyerni, ha a pécsi „visszavágón” Trotter Obie az utolsó másodperceken bedobja a büntetőt, győzünk. Szombathelyen a horvátok is csak utolsó másodperces kosárral tudtak

HAJRÁ PÉCS!

FOTÓ: MIRKÓ ISTVÁN

FOTÓ: MIRKÓ ISTVÁN

„

Mi, edzők, lúzerek vagyunk. Az a sorsunk, hogy végighallgassuk, amint valaki elmagyarázza nekünk, mekkora hülyék vagyunk. Klubvezető, menedzser, játékos, játékvezető, szurkoló, újságíró.

nyerni. De nincs bennem fájdalom, ha a fiúkkal találkozunk, örölkünk egymásnak, mindenkinél a szemébe tudok nézni.

■ **Letett arról, hogy férfivonalon is nagyon alkossom?**

Nem tettem le. De a tanulság nyilvánvaló volt. Akkor van értelme feladatot vállalni, ha alapos, három-négy éves kifutású programot tud felmutatni a klub, vagy ha olyan kaliberű az egyesület, a játékoskeret, amely szinte azonnal, a szezon végére sikeres lehet. A kettőböllegalább az egyik legyen meg. Különben mi értelme? A maximalizmusból nem eshet sz bele a minimalizmusba!

■ **És mi a véleménye arról, hogy sajnálatos módon az elmúlt tizenegy évben**

Fúzy Ákosnal közösen nyolc bajnoki címnek öröphetett Pécsen – harcostársa, barátja szeptember 7-i tragikus halálán talán sohasem tudja tültenni magát

FOTÓ: NS-ARCHÍV

FOTÓ: MIRKÓ ISTVÁN

bajnoki címet szerző három edző, Fúzy Ákos, Székely Norbert és Rátgéber László közül egyik sem érdekelte a múlt héten elkezdődött női bajnokságban?

Különböző okokból, sajnos. Ami engem illet, ez a hatodik szezon, amiben nem dolgozom hazai női klubnál. Hogy mi a véleményem erről? Mondja, melyik kispadot javasolná nekem?

■ **Nem gondoltam, hogy így visszakérdez. De az mondjak nem vetődött fel, hogy Fúzy Ákos emléke előtti tisztelgés-ként folytatja a munkáját Györben?**

Bennem nem vetődött fel. Tizenöt Pécsen töltött év után más klubnál el sem tudom képzeli magam. Sohase mondd, hogy soha – de egyleyre nem. Mehettem volna erre-arra, hívtak, beszélgettünk, a WNBA-ból is érdeklődtek, de nem mentem, mert most boldoggá tessz, amit csinálok. Hétszáznál is több gyerekkel fogalkozunk a Rátgéber Akadémián, sok tehetség akad, jól is dolgozunk, boldog vagyok. De egy telefonhívás minden megváltoztathat.

■ **Ha már a Pécsnél töltött tizenöt évet említtette, sokan úgy vélik, amellett, hogy sohasem látott magasságba vezette a pécsi kosárlabdát, a túlzott eredmény-hajhász miatt a klub a lehetőségein túl költekezett, eladósodott, s a távozása után össze is roppant.**

Sokan? Kik azok? Ez klasszikus idiotizmus. mindenfelét összemossnak. Ilyet a helyzetet ismerő, komoly ember nem mondhat. Egy játékosnak sem ismertem a szerződést, sőt, a csapat szakmai presztízse miatt

a játékosok rendszeresen ár alatt játszottak nálunk. De ha én voltam a baj forrása, miért négy évvel azután ment csődbe a klub, hogy távoztam? Lett volna idejük a konszolidációra. A távozásom utáni sikereket is annak a lendületnek köszönhetették, amit én ott hagytam. Nálam pontosan lehetett tudni, ki szurkol, ki edzi, ki fizeti és ki csókolja a lányokat. Játékosainkkal nemcsak sikerességen, erkölcsileg is olyan értékeket képviseltünk, ami a mai világban ritkaság. Képzelheti, milyen volt ott akkor már a helyzet, ha Fúzy Ákos, aki bajnoki cím és Magyar Kupát nyert a Péccsel, inkább felállt, s elment a negyedik helyezett Györhöz segéddedzőnek... A jelenlegi pécsi helyzet is boszszant, egyetlen jó csapat kellene! Ákosnal nyolc bajnoki címet nyertünk közösen, az ünneplés után mindenki elmentünk reggel a vásárcsarnokba, ettünk egy nyelvet, aztán Horváth Juci sírjánál meggyűjtöttünk egy szál gyertyát. Úgy lenne szép, ha egy hasonló szezon végén én gyűjthetnék gyertyát Ákos sírjánál...

■ **Milyenek látná magát szívesen tíz év múlva?**

Ugyanilyennek. Rájöttem arra is, ahhoz, hogy hosszú távon sikeresek maradjunk a szakmában, nem is a szakmai anyag tudása a mérvadó, hanem a saját filozófia. A pszichopaták két jellemző tulajdonsága az üldözési mánia és a nagyzás – pont ugyanaz, ami a (valamit is elérő) edzők két leginkább jellemző tulajdonsága. Ha nincs hosszú távon helytálló filozófiánk, elveszünk a rengetegben!

FOTÓ: SZABÓ MIKLÓS

INTERJU

PÁLYÁJA

RÁTGÉBER LÁSZLÓ
SZÜLETETT:

1966. október 11., Újvidék
KLUBJAI EDZŐKÉNT: ZKK Vojvodina (1984–1993), MiZo Pécsi VSK (1993–2008), Szpartak Moszkva (2008–2009), Fenerbahce (2010–2011); a jugoszláv női válogatott másodédzője (1992), a magyar női válogatott szövetségi kapitánya (1997–2004, 2008–2009), a magyar férfiválogatott szövetségi kapitánya (2012)

ERedményei: jugoszláv bajnoki ezüstérmes, 9x magyar bajnok (1995, 1996, 1998, 2000, 2001, 2003, 2004, 2005, 2006), 9x Magyar Kupa-győztes (1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2005, 2006), orosz bajnoki ezüstérmes (2009), török bajnok (2011) török Szuperkupa-győztes (2011); **Euroliga-3. helyezett** (2001, 2004), **Euroliga-4. helyezett** (2005), **Euroliga-győztes** (2009), **európai Szuperkupa-győztes** (2008, 2009); **Európa-bajnoki 4. helyezett** (1997), **Európa-bajnoki 7. helyezett** (2001, 2003), **világbajnoki 10. helyezett** (1998), **az Európa-válogatott edzője** (2006), a **világválogatott edzője** (2009, 2011)

KITÜNTETÉSEI: az év edzője Jugoszláviában (1993), az év edzője Magyarországon 9 alkalommal, mesteredző (2003), az év legjobb női klubedzője Európában (2009), az év edzője Törökországban (2011); a magyar kosárlabdázás 50 halhatatlanság közé választották, Pro Civitádi Pécsen (1995), Magyar Sportért miniszteri oklevél (2002), Baranya Megye Sportjáért-díj (2006), Zaaszluje orosz állami kitüntetés (2009), villányi borlóvag

